

Grundlag, og saa tror jeg ogsaa, at disse Skatter vil komme til at ligge nogenlunde stabilt ud i Fremtiden; dette mener jeg ligesom andre Talere har sin store Betydning.

Den Tanke har efterhaanden vundet mere og mere Terræn ude i Befolkningen — det er jo ikke mindst fra Venstres Side, der er blevet slaaet til Lyd for den —, at Ejendomsskatterne i særlig Grad maa tilhøre Kommunen, og man ser da ogsaa, at Landkommunerne i høj Grad har gjort Brug af dem. Jeg mener derfor ogsaa, at der gennem de Oplysninger, som ledsager Lovforslaget, er blevet rammet en Pæl igennem den Skrøne, man saa tidt har hørt, at man ude i Landkommunerne saa godt som ingen Skat betaler. Der er et Par Tal, der i saa Henseende er særdeles talende. Det første Tal findes i Tabel 4 og refererer sig til samtlige Ejendomsskatter i Sogne- og Amtskommunerne i 1922—23 og beløber sig til 73,7 Mill. Kr., og det andet Tal refererer sig til det samlede Skattebeløb i samtlige Købstæder, hvor der bor mange Hundrede Tusinde Mennesker, og beløber sig til 71,2 Mill. Kr. Jeg vil nu haabe, at man aldrig mere maa møde den Paastand her, at man ude i Landkommunerne ikke betaler noget videre i Skat. Landkommunerne har i høj Grad gjort Brug af Ejendomsbeskatningen, og efter min Mening med Rette. De nærer den sunde Betragtning i de landkommunale Raad — og det er vel ogsaa derfor, man er gaaet ret kraftigt frem i Beskatning af Ejendomme —, at de, der lægger Beslag paa Jorden og undertiden sidder med store Arealer, ogsaa har Pligt til at betale ikke saa ganske lidt til Kommunens Kasse.

Jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa en Bestemmelse i Lovforslagets § 4, 2det Stykke, hvori det hedder: „Med denne Ændring har det sit Forblivende ved Bestemmelserne i § 50 i Landkommunalloven af 6. Juli 1867, dog at Amsraadet ved Ligning paa de under Amsraadskredsen hørende Kommuner fremtidig skal fordele Halvdelen af Kommunernes Bidrag i Forhold til Grundværdien af de i Kommunerne liggende Ejendomme.“ Der staar i Landkommunallovens § 50, at indtil $\frac{1}{3}$ af det, der det enkelte Aar lignes paa Hartkornet, kan indkræves direkte gennem en Afgift, der betales fra Kommunerne ind i Amsrepartitionsfonden. Nu er det altsaa noget ændret her, idet Halvdelen i Stedet for efter Hartkorn skal betales efter Grundværdi, en Fjerdedel efter Folkemængde og en Fjerdedel efter Skøn,

naar der er Tale om en Fordeling paa de enkelte Kommuner. Efterhaanden som Skattebehovet er steget ude i Amterne, er man mere og mere kommet ind paa at benytte denne § 50 i Landkommunalloven, og det er meget betydelige Beløb, det drejer sig om. Hvis man gaar saa vidt som indtil en Trediedel, saa bliver der Tale om mange Millioner Kroner.

Hvad der særlig støder mig her, er, at en Del af det Beløb, der saaledes udskrives paa Kommunerne, skal fordeles efter Skøn; det hører efter min Mening ikke mere hjemme i Lovgivningen, og jeg kan da heller ikke tænke mig, at man, hvis der var Tale om en ny Lovgivning, vilde fremsætte et Forslag, der indeholdt en saadan Bestemmelse som, at adskillige Millioner Kroner skulde fordeles efter et Skøn, saaledes at det fuldstændig blev overladt til Amsraadet, hvor meget de enkelte Kommuner skulde betale. Jeg tvivler aldeles ikke om, at man i Amsraadene anstrender sig for at finde en saa rigtig Ligning som muligt, men jeg synes alligevel ikke, vi fra Rigsdagens Side fremdeles kan lade en saadan Bestemmelse blive staaende; jeg skulde dog tro, der var Mulighed for at finde mere rationelle Regler. Det vilde maaske være bedre, ja, efter min Mening absolut bedre, at ligne denne Fjerdedel paa Indkomsterne i de forskellige Kommuner. Man maa nemlig huske paa, at det efterhaanden er meget store Beløb, der er Tale om. Det er ogsaa mærkeligt, at man i den Periode, vi nu er inde i, med det nuværende Styre, hvor en hel Del Love knap nok faar Lov til at holde Fødselsdag, før de skal ændres, lader saadanne gamle Bestemmelser blive staaende som dem, jeg lige har nævnt. I det hele synes jeg, at Landkommunalloven har overlevet sig selv; den er et Unikum af en Lov, store Dele er amputeret bort ved senere Love, bl. a. ved Loven om kommunale Valg.

Jeg vil med disse Udtalelser om Landkommunallovens § 50 rette den Henstilling til det kommende Udvalg, at det maa blive taget op til grundig Overvejelse, om ikke Tidspunktet nu er inde til at gaa bort fra dette Skøn. Jeg mener, at man — og der er vel heller ingen Tvivl om efter de Forhandlinger, her er ført, at det er det almindelige Ønske — i Udvalget bør bestræbe sig for, naturligvis i Samarbejde med Ministeren, at gøre dette Lovforslag ganske anderledes enkelt og simpelt og let overskueligt, end det er i sin nuværende Form. Lovforslaget er paa mange Punkter uhyre knudret og meget